

X. Laici, licet in extrema necessitate, non possunt seipso communicare. Vid. Gonet tom. 5. disp. 10. num. 18. Contenson tom. 4. lib. 11. diss. 3. cap. 1. Juenin tom. 2. dissert. 4. q. 5. cap. 2. concl. 2. pag. 240. Concina tom. 8. lib. 3. dissert. 1. cap. 7. num. 7. Gotti, q. 4. dub. 2. §. 3. maxime n. 17.

Ex §. 69. ad 81. & ultimum.

I. Conclusio: Eucaristia non solum est Sacramentum, sed etiam Sacrificium. Vid. D. Thomas 3. part. q. 83. art. 1. Canus lib. 12. de locis cap. 12. ubi orationem de hoc à se in Tridentino habitat assert. Boucart diss. 3. art. 4. pag. 433. Gotti tom. 3. tract. 8. q. 1. dub. 2. §. 3. Berti lib. 33. cap. 19. Ledruin tom. 1. lib. 5. q. 4. pag. 454. Collet tom. 5. tract. de Eucarist. part. 2. cap. 2. à pag. 653. usque ad 682.

II. Sacrificium Missæ essentialiter consistit in consecratione panis, & vini cum ordine ad sumptionem tamquam ad partem integrantem. Vid. Gotti tract. 8. quæst. 1. dub. 2. Madalena tom. 2. pag. 296. Ferrer tom. 4. tract. 7. disp. 3. dub. ult. pag. 387. Ledruin ibid. quæst. 5. §. 1. concl. 4. & 5. pag. 473. apud Castel in 4. dist. 12. q. 9. aliquie.

III. Sacrificium Missæ est valoris simpliciter infiniti. Vid. D. Thomas 3. p. q. 83. art. 2. & alii apud Castel in 4. dist. 12. q. 12. Gotti tract. 8. quæst. 2. dub. 1. §. 2. num. 6.

IV. Sacrificium Eucaristicum fuit à Christo Domino institutum in nocte Cœnæ pridie quam pateretur. Vid. concl. 2. ex §. 1. ad 9.

V. Agnus Paschalis præcipua fuit figura Eucarist. Sacramenti. Vid. D. Thomas 3. p. q. 73. art. 6.

VI. Sacerdos celebrans jure divino tenet utramque speciem consecrare, ac sumere. Vid. D. Thom. 3. p. q. 78. art. 6. & q. 80. art. 12. Gonet tom. 5. disp. 3. art. 6. concl. 1. & alii quos citat Castel in 4. distinct. 11. quæst. 8.

VII.

VII. Christus in nocte Cœnæ suum corpus, & sanguinem sumvit. Vid. D. Thomas 3. p. q. 81. art. 1. Gotti tract. 8. q. 1. dub. 4. §. 2. Sandini in historia familiæ Sacrae cap. 12. num. 7.

VIII. Sacrificium Missæ est vere propiciatorium. Vid. D. Thom. 3. part. quæst. 83. art. 1. Berti lib. 33. cap. 20.

IX. Sacrificium Missæ solum offertur Deo. Vid. D. Thomas 2. 2. quæst. 85. art. 2. Berti ibid. cap. 20. in fine, seu consecratiis, pag. 119. Gotti tom. 3. tract. 8. quæst. 2. dub. 2. §. 1. Ledruin tom. 1. lib. 5. q. 1. §. 2. & §. 3. qla. 5. pag. 445.

X. Christus in atra Crucis verum æterno Patri obtulit Sacrificium. Vid. Ledruin tom. 1. lib. 5. quæst. 3. pag. 452.

XI. A pluribus simul Sacerdotibus offerri potest Sacrificium Eucaristica. Vid. Gotti q. 3. dub. 2. §. 1. Ledruin lib. 5. q. 6. cap. 1. qla. 1. pag. 476.

XII. Vero sensu dici potest Eucaristica sacrificium non à Sacerdotibus tantum, sed à tota fidelium societate offerri. Vid. Ledruin ibid. qla. 4. pag. 479.

XIII. Pro omnibus omnino hominibus, nedum fidelibus, sed etiam Gentilibus, Hæreticis, Schismaticis, & Excommunicatis offerri potest Eucaristica Sacrificium. Vid. Ledruin tom. 1. lib. 5. q. 7. cap. 1. §. 1. & 2. pag. 483. Gotti tom. 3. tract. 7. q. 2. dub. 2.

XIV. Pro fidelibus defunctis nondum plene purgatis Eucaristicum Sacrificium offerri valet. Vid. Ledruin ibid. §. 3. pag. 485. Gotti q. 2. dub. 4. §. 2. Berti lib. 33. cap. 20. prop. 2.

XV. Pro damnatis minime potest offerri Eucarist. Sacrificium. Vid. Ledruin ibid. §. 5. pag. 487. Gotti ibid. dub. 3. §. 1. Collet tom. 5. tract. de Euch. part. 2. cap. 8. art. 2. pag. 758.

XVI. Pro sanctis in Cœlo regnantibus Sacrificium Eucaristicum, non ad eorum solatium, sed in gratia-

fum actionem Deo offertur. Vid. Ledruin ibid. §. 6. pag. 492. Gotti dub. 3. §. 2.

XVII. Eucharistiae Sacrificium ex opere operato valet ad peccatorum remissionem. Vid. Ledruin tom. 1. lib. 5. quæst. 7. cap. 3. qla. ultima pag. 496.

XVIII. Missæ, quæ vulgo dicuntur privatæ, licitæ, ac legitime sunt. Vid. Ledruin lib. 5. q. 9. §. 1. pag. 501. Gotti tract. 7. q. 3. dub. 3. §. 2. Berti lib. 33. cap. 21. Collet tom. 5. de Eucharistia, part. 2. cap. 9. sect. 3. pag. 780.

XIX. Non licet Missam celebrare sine vestibus sacris, ac respondente. Vid. Gotti quæst. 3. dub. 4. §. 1. & 2. num. 9. Ledruin q. 6. cap. 2. §. 2. qla. 3. pag. 482. Colletus, Berti, & alii.

XX. Summa est liturgiarum auctoritas ad dogmata Catholica vindicanda. Vid. Ledruin tom. 1. lib. 5. quæst. 11. pag. 525.

Caput quintum de Sacramento Pœnitentia habet 79. paragraphos.

Ex §. 1. ad 9.

I. Conclusio: Sacramentum Pœnitentia vel in re, vel saltem in voto, post baptismum lapsis necessarium est necessitate medi. Vid. D. Thomas 3. part. q. 84. art. 7. aliquique apud Castel in 4. dist. 14. q. 8. Berti lib. 34. cap. 2. prop. 4. Madalena tom. 2. pag. 331.

II. Pœnitentia Sacramentum distinctum est à baptismo. Vid. Juenin tom. 3. dissert. 6. quæst. 1. cap. 3. pag. 15. Madalena tom. 2. pag. 319. Berti lib. 34. cap. 2. prop. 2. Gotti, Tournely, Chignoli, aliquique sexcenti.

III. Peccatores differre non debent conversionem, sed statim moraliter tenentur converti ad Deum per pœnitentiam. Vid. Contenson tom. 4. lib. 11. p. 3. cap. 1.

Con-

Concina tom. 1. in Decalogum lib. 1. dissert. 4. cap. 10. §. 2. & tom. 9. lib. 1. dissert. 1. cap. 7. quæst. unica. Collet tom. 6. part. 1. cap. 4. sect. 3. num. 249. Ledruin tom. 2. lib. 6. quæst. 1. cap. 3. §. 5. pag. 16. Billuart diss. 4. art. 3. pag. 385.

IV. Pœnitentia est secunda tabula post naufragium. Vid. D. Thomas 3. p. q. 84. art. 6. Estius in 4. dist. 14. §. 1. in fine, alii.

V. Pœnitentia salutaris non solum importat consilii mutationem, seu novæ vite propositum, sed etiam vite præterita displicientiam, & detestationem peccati. Vid. Canus de pœnit. part. 1. Berti lib. 34. cap. 4. Colletus tom. 6. part. 1. cap. 1. Ledruin tom. 2. lib. 6. q. 1. cap. 1. §. 2. Chignoli part. 3. tom. 7. art. 4. pag. 126.

VI. Licet ad veram pœnitentiam prærequiratur fides, in eam tamen refundi nequit justificatio impii. Vid. Graveson tom. 2. de Mysteriis Christi diss. 17. proposit. 2.

VII. Pœnitentia interior est vera virtus, & pars potestialis justitiae distributivæ. Vid. D. Thomas 3. part. q. 85. art. 1. 2. & 3. Gonet tom. 5. tract. 7. art. 1. & 3. aliquique quos citat Castel in 4. dist. 14. q. 1. Gotti tom. 3. tract. 9. quæst. 2. dub. 1. §. 2. Ledruin tom. 2. lib. 6. quæst. 1. cap. 2. §. 1.

VIII. Principium pœnitentia quantum ad actus est ex timore; distinguitur tamen ab ipso. Vid. D. Thomas 3. p. q. 85. art. 5. Salmantenses Scholast. tom. 12. part. 1. tract. 24. disp. 5. dub. 3. §. 4. pag. 341. Ledruin lib. 6. q. 1. cap. 4. §. 1. Billuart. dissert. 2. art. 2.

IX. Per Pœnitentiam una cum culpa mortali tollitur reatus poenæ æternæ, non vero semper reatus pœna temporalis. Vid. Div. Thomas 3. part. q. 87. art. 4. Collet tom. 6. part. 2. cap. 6. art. 1. num. 14. pag. 499. Gotti, alii.

X. Bona opera, sive merita per sequens peccatum

mor-

mortificata , iterum reviviscunt per pœnitentiam. Vid. D. Thomas 3. p. q. 89. art. 1. Gotti tom. 3. tract. 9. quæst. 3. dub. 4. §. 2. n. 7. Berti lib. 34. p. 2. cap. 14. proposit. 2. aliique apud Castel in 4. dist. 14. q. 4.

Ex §. 10. ad 20.

I. Conclusio : Pœnitentia est verum novæ legis Sacramentum. Vid. D. Thomas 3. part. quæst. 84. art. 1. Gotti tom. 3. tract. 9. quæst. 1. dub. 1. §. 2. Berti lib. 34. cap. 2. Ledruin, Tournely, Boucat, & alii.

II. Sacramentum pœnitentia non consistit in baptismo, baptismive memoria, nec in Evangelii prædicatione, nec in ministerio prorsus exteriori; sed in actibus pœnitentis absolutione Sacerdotis informati. Vid. Supra citati , atque Colletus tom. 6. part. 1. cap. 1. art. 2. pag. 46. & Billuart tom. 3. dissert. 1. de pœnitent. art. 1. §. 2. concl. 3. pag. 358.

III. Sacramentum pœnitentia fuit à Christo Domino institutum. Vid. D. Thomas 3. part. q. 84. art. 7. Genetūs tom. 3. tract. 5. art. 2. aliique quos citat Castel in 4. dist. 22. quæst. 6.

IV. Sacramentum pœnitentia potest plures iterari , non solum dum adsunt nova peccata, sed etiam dum confitentur dimissa. Vid. D. Thomas 6. part. quæst. 84. art. 10. Salmanticenses Scholastici tom. 12. part. 1. pag. 88. & 269.

V. Materia remota Sacramenti pœnitentia sunt peccata post baptismum commissa , etiam venialia , vel jam dimissa. Vid. D. Thomas 3. part. q. 84. art. 2. aliique apud Castel in 4. dist. 14. q. 7. Salmanticenses Scholastici tom. 12. part. 1. tract. 24. disput. 1. dub. 1. §. 4. pag. 86. Gotti tom. 3. tract. 9. quæst. 1. dub. 2. §. 2. Amort tom. 3. disput. 2. quæst. 2. pag. 40. Ledruin tom. 2. lib. 6. quæst. 2. art. 3. §. 3. pag. 43. Colletus, Berti, & alii.

VI. Actus pœnitentis, nempe contritio, confessio, &

& satisfactio in voto sunt partes essentiales , seu materia proxima Sacramenti pœnitentia; non vero terrores , aut fides à Luthero conficta , nec mortificatio & vivificatio Calviniana , nec impositio manuum , nec sola absolutione Sacerdotis. Vid. D. Thomas 3. part. q. 93. art. 2. aliique apud Castel in 4. dist. 16. q. 1. Estius in 4. dist. 15. §. 1. & sequent. pag. 199. Salmanticenses Scholastici tom. 12. part. 1. tract. 24. disput. 1. dub. 2. §. 2. pag. 24. Tournely tom. 9. q. 2. art. 3. pag. 53. Colletus tom. 6. part. 1. cap. 3. art. 2. pag. 153. Billuart tom. 3. dissert. 1. art. 2. pag. 361. aliique complures.

VII. Hæc sola verba : *Absolvote*, sunt de essentia formæ Sacramenti Pœnitentia. Vid. Thomas 3. part. q. 84. art. 3. aliique apud Castel in 4. dist. 18. q. 5. Berti lib. 34. part. 2. cap. 7. proposit. 3. pag. 203. Similiter Gotti, Billuart, Ledruin aliique sexcenti. Contrarium tenent Salmanticenses Scholastici tom. 12. p. 1. tract. 24. disput. 3. dub. 3. §. 1. num. 143. pag. 156. Madalena tom. 2. tract. 4. quæst. 1. art. 5. num. 608. pag. 336. & alii.

VIII. Etsi laudabiliter adhibeantur preces ante , & post absolutionem Sacerdotis, non tamen sunt de essentia formæ. Vid. supra citati.

IX. Forma absolutionis debet esse indicativa , non vero deprecativa. Vid. D. Thomas opusc. 22. Serry tom. 5. praelect. 7. pag. 166. Berti tom. 4. lib. 34. part. 2. cap. 7. pag. 200. Bernardus Maria de Rubeis diss. 18. in opera D. Thomæ art. 2. num. 3. pag. mihi 205. Billuart diss. 1. de pœnit. art. 3. §. 3. pag. 366.

X. Sacerdotes novæ legis vere pœnitentes absolvunt, & non solum eos absolutos declarant. Div. Thomas 3. part. quæst. 80. art. 3. Berti lib. 34. part. 2. cap. 7. prop. 2. Tournely tom. 9. q. 2. art. 2. Billuart, tom. 3. diss. 1. de pœnit. art. 3. §. 2. concl. 2. pag. 365. Gotti, Colletus, Perrimezzi , alii.

XI. Absolutio conferenda non est, nisi modestiam, humilitatem, aliaque vera poenitentia signa praebentibus. Vid. Amort tom. 3. Theologia Eclectica in appendice ad tract. de poenit. part. 2. pag. 563. Concina tom. 9. lib. 2. dissert. 3. cap. 10. quest. 7. num. 9. pag. 416.

XII. Per poenitentiam omnia peccata delentur, ac recuperantur virtutes. Vid. D. Thomas 3. p. quest. 86. art. 1. & q. 89. art. 1. Serry tom. 5. praefect. 1. de poenit. pag. 137. & alii passim.

XIII. Nullum est peccatum, licet gravissimum, quod per poenitentiam non deleatur. Vid. D. Thomas 3. part. q. 86. art. 1. aliquie apud Castel in 4. dist. 14. q. 6. Natalis Alexander dissert. 22. in hist. sacerdotum III. Ledruin tom. 2. lib. 6. q. 3. §. 2. Tournely tom. 9. q. 2. art. 1. Colletus tom. 6. part. 1. cap. 2. art. 1. Berti tom. 4. lib. 34. cap. 3. pag. 137.

XIV. Nullum peccatum, nec veniale quidem, sine poenitentia saltem virtuali remitti potest. Vid. D. Thomas 3. p. q. 86. art. 2. & q. 87. art. 1.

Ex §. 21. ad 31.

I. Conclusio: Contritio, Confessio, & Satisfactio sunt partes Sacramenti poenitentiae. Vid. D. Thomas 3. p. q. 90. art. 3. & alii supra citati concl. 6. ex §. 10 ad 20.

II. Contritio est dolor, & detestatio peccatorum cum propositio confitendi, & satisfaciendi. Vid. D. Thomas in Supplement. q. 1. art. 1. aliquie passim.

III. Contritio alia dicitur perfecta, & alia imperfecta, qua attrito communiter nuncupatur. Vid. Estius in 4. dist. 16. Bened. XIV. lib. 7. de Synodo cap. 13. & alii passim.

IV. Contritio perfecta, qua est dolor de peccatis propter Deum summe dilectum, semper justificat hominem etiam sine Sacramento. Vid. D. Thomas 3. p. q. 86. art. 1. aliquie apud Castel in 4. dist. 16. q. 2. Juuenia tom. 3. dissert. 6. cap. 4. art. 1. §. 3. pag. 83.

B9-

Conclusionum.

377

Boucat tom. 7. dissert. 4. art. 3. punct. 3. pag. 413. Perrimezzi part. 7. dissert. 371. Tournely tom. 9. q. 3. art. 2. Colletus tom. 6. part. 1. cap. 4. Gotti tom. 3. tract. 9. q. 4. dub. 2. Ledruin tom. 2. lib. 6. quest. 4. cap. 2. art. 1. pag. 53.

V. Attritio supernaturalis, qua impius detestatur peccata ob gehennam metum; aut privationem gloriae, est bona & Deo placens. Vid. Gotti tom. 3. tract. 9. q. 4. dub. 3. §. 1. Ledruin quest. 4. cap. 3. art. 1. §. 3. pag. 68. Billuart diss. 4. art. 5. pag. 388.

VI. Attritio naturalis non sufficit ad Sacramentum Poenitentiae. Vid. Pradus in 3. part. q. 85. dub. 5. §. 5. alii super thesim 57. damnatam ab Innocentio XI. Amort tom. 3. disp. 3. q. 1. pag. 57.

VII. Dolor contritionis debet esse major qui esse possit ex parte voluntatis, sive appetitiae; immo etiam optanda est contritionis intentio quo ad gradum, licet non sit absolute necessaria. Vid. D. Thomas in Supplement. q. 3. art. 1. Colletus tom. 6. part. 1. cap. 4. §. 4. num. 188. & seq. à pag. 173. Concina tom. 1. tract. de caritate pag. 307. num. 4. & 5. & tom. 9. lib. 1. diss. 1. art. 6. q. 3. num. 7. Billuart diss. 4. art. 2. aliquie tum in 3. dist. 27. tum 2. 2. quest. 27. art. 1. & alibi, agentes de amore intensivo, & appetitivo, juxta quem metiendus est dolor contritionis.

VIII. Dolor de peccatis ad Sacramentum poenitentiae requisitus debet includere aliquem Dei amorem saltem initialem. Vid. Contenson tom. 4. lib. 11. part. 3. dissert. unica. cap. 2. speculat. 1. pag. mihi 320. Natalis Alexander de poenit. lib. 2. cap. 4. art. 3. prop. 7. Serry tom. 5. disput. 3. praefect. 1. & sequent. à pag. 172. Ledruin tom. 2. lib. 6. q. 4. cap. 4. art. 1. 2. & 3. à pag. 71. usque ad 114. Juenin tom. 3. dissert. 6. q. 4. cap. 4. art. 2. §. 3. pag. 126. Concina tom. 9. lib. 1. dissip. 2. cap. 7. Berti lib. 34. cap. 5. & 6. Billuart tom. 3. tract. de poenit. dissert. 4. art. 7. §. 3. Amort Tom. II.

Bbb

tom.

tom. 3. Theologiae Eclecticae disput. 3. q. 3. pag. 77. & plures alii contra plurimos apud Castel in 4. dist. 16. quest. 3. & alibi.

IX. Opinio quæ attritionis pura sufficientiam docet, vel ex eo rejicienda est, quod in praxi tuta non sit. Vid. supra citati, præterim Concina ibid. Amort disp. 3. q. 4. pag. 113. Colletus tract. de poenit. part. 2. cap. 4. sect. 2. punct. 3. num. 559. pag. 279. Juenin tom. 3. diss. 6. q. 4. cap. 4. art. 2. §. 2. pag. 101.

X. Vera contritio non est dolor corporis, sed cordis, non sensuum, sed animi, & voluntatis. Vid. Concina tom. 9. lib. 1. dissert. 1. cap. 6. q. 3. num. 8. pag. 29. & alii passim.

XI. De singulis peccatis mortalibus, quæ memorie occurunt habendus est explicitus dolor, de occultis vero implicitus, & generalis. Vid. D. Thomas in Supplement. q. 2. art. 3. & 6. Amort tom. 3. disp. 3. qla. 19. pag. 150. Concina, & plures alii.

XII. Ad veram contritionem requiritur dolor ac despiciencia peccatorum, quatenus sunt offensa Dei summa dilecti, cum proposito confitendi, ac satisfaciendi. Vid. Gotti tom. 3. trac. 9. quest. 4. dub. 2. §. 2. Berti lib. 34. cap. 5. proposit. 5.

Ex §. 32. ad 42.

I. Conclusio: Ad veram contritionem requiritur propositum constans, & firmum vitandi peccata. Vid. Genetus tom. 4. tract. 6. cap. 5. q. 19. Amort tom. 3. disp. 1. quest. 2. num. 5. & disput. 3. qla. 27. pag. 151. Concina tom. 9. lib. 1. dissert. 3. cap. 2. §. 4. pag. 149.

II. Vera contritio esse non potest nisi dimittantur injuria proximi. Vid. Auctores agentes de obligatione diligendi proximum, ac inimicos in 3. dist. 30. q. 1. apud Castellum, & alios.

III. Contritio perfecta qua quis detestatur peccata pro-

propter Deum summe dilectum, statim, & infallibiliter secum asserta remissionem omnium peccatorum ante receptionem Sacramenti. Vid. Supra concl. 4. ex §. 21. ad 31.

IV. Peccatum mortale est offensa Dei simpliciter infinita, cuius consideratio ad excitandam contritionem valde conducit. Vid. D. Thomas 3. part. q. 1. art. 2. Gonet tom. 3. tract. 5. disput. 9. art. 7. §. 1. aliquie à Castello citati in 4. dist. 15. q. 2. Ex recentioribus Pancius, Gotti, Billuart, aliquie.

V. Confessio Sacramentalis ex precepto divino necessaria est ad salutem. Vid. D. Thomas in 4. distinct. 17. art. 1. q. 2. & in Supplement. q. 6. art. 1. Salmanticenses Scholast. tom. 12. paff. 2. tract. 24. disput. 8. dub. 1. §. 1. pag. 119. Gonetus tom. 5. tract. 5. disp. 8. art. 1. aliquie quos citat Castellus in 4. dist. 16. q. 5. Berti lib. 34. part. 2. cap. 1. Juenin tom. 3. dissert. 6. cap. 1. art. 1. & seqq. à pag. 175. Ledruin, Gotti, Tourneuy, Boucat, Concina, Colletus, Chignoli, & alii passim obvii.

VI. Confessio recte diffinitur ab Augustino his verbis: *Confessio est per quam morbus latens, spe venie aperitur*. Vid. D. Thomas in Supplement. quest. 7. art. 1. & alii passim.

VII. Confessio Sacramentalis necessario debet fieri Sacerdoti. Vid. D. Thomas in 4. dist. 17. q. 3. art. 3. & in Supplement. q. 8. art. 1. aliquie à Castello citati in 4. dist. 17. q. 7. Juenin tom. 3. diss. 6. quest. 3. cap. 4. art. 1. pag. 228. Salmanticenses Scholastici tom. 12. part. 2. tract. 24. disput. 12. dub. 5. pag. 495. Collet tom. 6. part. 2. cap. 8. art. 1. pag. 28. Bened. XIV. lib. 7. de Synodo cap. 15. num. 2. & alii.

VIII. Peccatores confiteri debent magna modestia, humilitate, aliqui veræ penitentiae signis. Vid. concl. 11. ex §. 10. ad 20.

Ex §. 43. ad 53.

I. Conclusio: Omnes Christi fideles utriusque sexus peccato lethali coquinati tenentur Sacramentaliter confiteri, saltem semel in anno, ex praecepto Ecclesiastico. Cui non satisfaciunt per confessionem voluntarie nullam. Vid. Berti lib. 34. part. 2. cap. 6. aliisque praesertim impugnantes thesim 14. damnatam ab Alexandro VII.

II. Peccator confiteri tenetur in articulo mortis. Vid. Berti lib. 34. part. 2. cap. 8. & alii.

III. Quicunque existit in peccato mortali, & administratur, vel recepturus est aliquod Sacramentum, prius debet Sacramentaliter confiteri. Vid. Concina tom. 9. diss. 4. cap. 2. q. 10. pag. 164.

IV. Qui timet ne peccata excidant a memoria, debet statim illa confiteri dum potest. Vid. Concina tom. 9. diss. 4. cap. 2. q. 9. pag. 163.

V. Omnia peccata mortalia post baptismum, vel in ipsis receptione commissa, aperienda sunt in confessione, ita ut integritas physica confessionis sit per se necessaria, licet aliquando per accidens sola moralis sufficiat. Vid. D. Thomas in 4. dist. 16. quæst. 3. art. 3. & in Supplement. q. 9. art. 2. Gonet tom. 5. tract. 5. disput. 10. art. 2. aliisque à Castello citati in 4. dist. 16. q. 8. Milante, & alii in thesim 59. damnatam ab Innocentio XI.

VI. Peccata venialia, vel mortalia jam alias directe remissa non sunt necessario aperienda in confessione, laudabile tamen est, ut saepius aperiantur. Vid. Berti lib. 34. part. 2. cap. 3. §. 1.

VII. Peccatorum circumstantiae nedum mutantes speciem, sed etiam notabiliter aggravantes, aut minuentes, necessario aperienda sunt in confessione. Vid. Sylvius in Suppl. D. Thomæ q. 9. art. 2. quasito 2. n. 4.

Ser-

Conclusionum.

381

Serry tom. 5. praefect. 4. pag. 155. Götti tom. 3. tract. 9. q. 6. dub. 3. §. 1. Berti lib. 34. part. 2. cap. 3. §. 3. Amort tom. 3. disput. 4. pag. 155. Tournely tom. 9. q. 6. art. 4. Concina tom. 9. lib. 1. diss. 4. cap. 6. pag. 177. Ledruin tom. 2. lib. 6. q. 5. cap. 2. respons. 3. pag. 127. Contrari nobis sunt Madalena tom. 2. Tyrocinii moralis tract. 4. quæst. 3. art. 10. num. 824. pag. 441. Ferrer tom. 4. tract. 8. disp. 1. dub. 5. pag. 413. num. 848. aliisque apud Castel in 4. dist. 16. q. 7. & Salmanticenses Scholastici tom. 12. part. 2. tract. 24. disp. 8. dub. 4. §. 1. pag. 181.

VIII. Peccator tenetur adire confessarium cui ignota sit persona complicis, si vero non potest, confiteri debet peccatum, et si complex inde confessario manifestetur. Vid. Serry tom. 5. praefect. 5. pag. 158. Berti lib. 34. part. 2. cap. 3. §. 5. Concina tom. 9. lib. 1. diss. 4. cap. 9. q. 3. pag. 200. num. 6. & sequent. Salmanticenses Scholastici tom. 12. part. 2. disput. 8. dub. 7. §. 2. num. 220. pag. 266. aliisque ibi citati.

IX. Confessarii nequeunt inquirere à penitentibus nomen, & domicilium complicis, ut eum fraternaliter corrigant. Vid. Benedict. XIV. lib. 6. de Synodo. cap. 11. ac tribus decretis ab ipso emissis.

X. Poenitenti tenetur confiteri consuetudinem peccandi. Vid. Auctores in thesim 58. damnatam ab Innocentio XI.

XI. Peccata mortalia, nedum certa, sed etiam dubia, sive dubio facti, sive confessionis, sive qualitatis, sunt confitenda ut talia. Vid. Berti lib. 34. part. 2. cap. 3. §. 4. Salmanticenses Scholastici tom. 12. part. 2. tract. 24. disp. 8. dub. 6. §. 1. num. 178. pag. 238. & §. 2. num. 184. pag. 242.

XII. Peccatorum examen præcedere debet confessionem, qui que ob negligentiam graviter culpabilem crassam, aut affectam, aliquod peccatum mortale omittit, lethaliter peccat, & tenetur iterum confiteri. Vi-

Concina tom. 9. lib. 1. dissert. 4. cap. 4. Salmant. Scholast. disp. 8. dub. 12. §. 2. num. 303. pag. 223. Cuniliati, & alii.

XIII. Penitens tenetur confiteri peccata in praecedenti confessione obliterata, vel ob imminens vitæ periculum, aliamque causam omissa. Vid. Auctores super thesim 11. damnatam ab Alexandro VII. Viva, Milante, & alii.

XIV. Confessio Sacramentalis debet esse nuda, simplex, aperta, prudens, verecunda, aliisque requisitis, ornata. Vid. D. Thomas in Supplemento q. 9. art. 4. Salmanticenses Scholastici tom. 12. part. 2. tract. 24. disput. 8. dub. 13. pag. 334. & sequentibus, aliquo sexcenti.

XV. Confessio per internuncium, aut per litteras facta non valer. Vid. D. Thomas in 4. dist. 17. q. 1. art. 1. & in Supplemento. q. 9. art. 3. aliquo à Castello citati in 4. dist. 17. q. 8. & 11. Pontas verbo *Confessio* casu 55. Concina tom. 9. lib. 2. dissert. 3. cap. 2. Ledruin tom. 2. lib. 6. q. 8. cap. 3. pag. 174. Berti lib. 34. part. 2. cap. 2. thesi 7. Billuart tom. 3. diss. 7. de poenit. art. 3. §. 2. pag. 447. Gotti, Patuzzi, & alii.

XVI. Moribundus sensibus destitutus, si fuerit bonis moribus prædictus, absolvitur potest saltem sub conditione, licet in eo non appareant signa doloris. Vid. Juenini tom. 2. dissert. 6. q. 7. cap. 4. art. 4. §. 3. pag. 439. Pontas verbo *Absolutio* casu 4. Collet tom. 6. part. 1. cap. 5. n. 450. pag. 451. Berti lib. 34. part. 1. cap. 8. §. 6. Billuart dissert. 6. art. ro. §. 7. sect. 1. concl. 2. pag. 435. aliquo citati à Concina tom. 9. lib. 1. dissert. 4. cap. 10. num. 4. pag. 203.

XVII. Sæpius ab uno eodemque homine suscipi potest Sacramentum poenitentie; imo expedit confessio-nis frequentia. Vid. Div. Thom. 3. part. q. 84. art. 10. Salmant. Scholast. ibid. pag. 269. Ledruin tom. 2. lib.

6. q. 10. §. 1. pag. 184. Billuart dissert. 1. art. 4. §. 3. alii.

XVIII. Dari potest confessio valida, & informis; non vero Sacramentum poenitentie validum, & informe. Vid. Collet tom. 6. part. 2. art. 4. num. 730. Berti lib. 34. part. 2. cap. 3. in appendice. Concina tom. 9. lib. 1. dissert. 4. cap. 11. Billuart dissert. 7. de poenit. art. 1. Contrarium tenent Madalena tom. 2. tract. 4. q. 3. art. 7. num. 781. pag. 420. Ferrer tom. 4. tract. 8. disput. 1. dub. 4. pag. 409. Gonter tom. 5. disput. 1. art. 1. & alii apud Castel in 4. dist. 17. q. 6. & apud Salmanticenses Scholasticos tom. 12. part. 2. tract. 24. disput. 8. dub. 11. per totum à pag. 295. usque ad 321.

Ex §. 53. ad 61.

I. Conclusio: Solus Sacerdos est minister Sacramen-ti poenitentie. Vid. Concl. 7. ex §. 32. ad 42.

II. Præter potestatem ordinis requiritur in Sacerdo-te potestas jurisdictionis, sive ordinaria, sive delegata ad valide absolvendum. Vid. D. Thomas 2. 2. q. 394. art. 3. & 4. Gonterus tom. 5. tract. 5. disp. 9. art. 2. aliquo apud Castel in 4. dist. 19. q. 1. Salmanticenses Scholastici tom. 12. part. 2. tract. 24. disput. 12. dub. 6. §. 1. num. 58. pag. 503. Collet tom. 6. part. 2. cap. 8. art. 2. num. 62. pag. 39. aliquo sexcenti.

III. Simples Sacerdos jurisdictione carens absolvere nequit à venialibus, nec à mortalibus jam confessis. Vid. D. Thomas in 4. distinct. 19. art. 3. Contenson tom. 4. lib. 11. part. 3. dissert. unica cap. 1. spec. 3. aliquo apud Castel in 4. dist. 19. q. 2.

IV. Sacerdos hereticus, schismaticus, & excommuni-catus numquā absolvere potest, nec quidem in articulo mortis. Vid. Fagnanus super 4. Decretalium cap. Non est vobis 11. de sponsalibus pag. mihi 7. Capitulichus in quæstionibus Theologicis selectis, quæst. 1. à pag. 1. usque ad 50. ubi pro hac sententia plurimos

Auctores adducti, quam etiam ex recentioribus tenent Clericatus decisione 45. de poenitentia num. 2. Pontas tom. 1. verbo *Absolutio casu 34.* Concina tom. 9. lib. 2. dissert. 2. cap. 6. §. 2. q. 14. pag. 336. & alii. Contraria tamen propugnant plurimi, quos citat Castel in 4. dist. 19. q. 3. & 6. Canus de poenit. part. 5. ad 2. pag. 549. Sayrus de Sacramentis lib. 2. cap. 8. art. 2. Billuart tom. 3. tract. de poenit. dissert. 6. art. 8. pag. 427. Colletus tom. 6. part. 2. cap. 8. art. 4. sect. 8. n. 663. pag. 155. Ferraris verbo *Moribundus* n. 33. Cuniliati tom. 2. tract. 14. cap. 6. §. 13. pag. 199.

V. Sacerdos jurisdictione carens nequit indirecte absolvere à reservatis. Vid. Cuniliati ultimæ edition. tom. 2. tract. 14. cap. 4. §. 4. num. 11. pag. 158. & de Eucharistia cap. 2. §. 6. num. 4. in additione pag. 86. Roselli in compendio Natalis Alexandri tom. 1. lib. 2. de Sacram. poenit. cap. 6. quæst. 19. pag. 315. in calce littera (C).

VI. Pœnitentes valde sollicitos esse oportet in inquiendo Confessario docto, prudente, ac pio. Vid. Concina tom. 9. lib. 2. diss. 1. cap. 11. Berti lib. 34. part. 2. cap. 5. maxime §. 3. ubi agit de prudentia confessarii. Mas incommode probabilismi pag. 148. n. 179.

VII. Obligatio tacendi peccata in confessione audita, est de jure divino, & naturali. Vid. D. Thomas in 4. dist. 21. q. 3. art. 1. & in suppl. q. 11. art. 1. Gonet. tom. 5. tract. 5. disp. 11. art. 1. Contenson lib. 11. part. 3. diss. unica cap. 1. speculat. 3. alii que apud Castel in 4. dist. 21. q. 6. Colletus tom. 6. part. 2. cap. 9. pag. 211. Chignoli. part. 3. tom. 7. pag. 221. & innumeri alii.

VIII. Confessarii absque necessitate loquentes, maxime cum sæcularibus, de auditis in confessione, lethaliter peccant. Vid. Berti lib. 34. part. 2. cap. 3. condit. 6. §. 1.

IX. Superiores Ecclesiastici negqueunt uti scientia ex au-

auditis in confessione, ad exteriorem gubernationem. Vid. Berti ubi supra §. 3. Pontas verbo *Confessarius* 2. casu 13. Collet tom. 6. part. 2. cap. 9. sect. 5. §. 2. pag. 242.

X. Confessarius antequam pœnitentes absolvet observare debet an verum dolorem, ac propositum habeant, eosque pro viribus excitare; nec ipsis absolutionem impertiri potest, nisi prudenter judicet illos esse dispositos. Vid. Berti lib. 34. part. 2. cap. 8. Pontas verbo *Absolutio casu 6.* Concinna tom. 9. lib. 2. diss. 3. cap. 4. & seq. à pag. 361.

XI. Consuetudinarii, in occasione proxima peccandi existentes, ac restitutionem differentes, regulariter absolvendi non sunt, etsi verbo fateantur esse contritos, atque dispositos. Vid. Auctores in thesim 60. damnatam ab Innocentio XI. præsertim Milante, Concina, tom. 9. lib. 2. dissert. 3. cap. 7. per totum. à pag. 381. usque ad 398. & alibi. Collet, Cuniliati, Amort, Berti, & alii.

XII. Confessarius debet acriter objurgare peccatores in confessione superbe se excusantes, vel refundentes propriam culpam in alios; eisque absolutionem differre, donec fuerint emendati, atque dispositi. Vid. Concina tom. 9. lib. 2. dissert. 3. cap. 10. Berti lib. 34. part. 2. cap. 3. §. 7. conditione 3. 4. & 5.

XIII. Confessarius habens propriam, & sibi probabiliorem opinionem ex parte legis, conformari nequit opinioni pœnitentis minus probabili pro libertate. Vid. Madalena tom. 1. tract. 2. quæst. 1. art. 7. num. 218. pag. 127. & Concina tom. 9. lib. 2. diss. 3. cap. 9. §. 3. pag. 409. & plures alii.

XIV. Qui ex ignorantia omisserunt examen, si confessarii diligentia suppleri potest, absolvendi sunt dummodo verum dolorem, ac propositum præferant. Vid. Berti ibid. §. 7. condit. 2.

XV. Qui summo rubore afficiuntur, nec peccata Tom. II. CCC pan-

pandere audent in confessione, aliciendi sunt cura, & diligentia confessarii. Vid. Berti ibid.

XVI. Confessarii cautissimi esse debent in audiendis confessionibus, præcipue seminarum. Vid. Berti lib. 34. part. 2. cap. 15. §. 1.

Ex §. 62. ad 71.

I. Conclusio: Licet Christus plenissime satisfecerit pro peccatis hominum, necesse tamen est poenitentibus, ex præcepto divino, satisfactionem sacramentalem præstare, ut eis applicentur merita Christi. Vid. Div. Thomas in Suppl. quæst. 12. art. 3. Estius in 4. dist. 15. §. 11. pag. 210. Concina tom. 9. lib. 1. diss. 5. cap. 1. q. 2. pag. 208. num. 4. & sequent. Clericatus decisione 2. de poenit. num. 5.

II. Nulla pura creatura potest ad æquitatem Deo satisfacere pro peccato mortali, vel originali tam proprio, quam alieno. Vid. D. Thomas 3. part. quæst. 1. art. 2. Gotti tom. 3. tract. 1. de Incarnatione quæst. 3. dub. 3.

III. Homo existens in gratia satisfacere potest de condigno pro poena temporali peccato debita, non tamen ex toto rigore iustitia. Vid. Gotti tom. 3. tract. 9. quæst. 9. dub. 1. §. 1. aliisque sexcenti.

IV. Satisfactio in voto est pars essentialis Sacramenti poenitentiaz, in re vero est pars integralis. Vid. Gotti tom. 3. tract. 9. q. 9. dub. 2. Gonet tom. 5. tract. 5. disp. 13. art. 3.

V. Confessarii regulariter debent injungere poenitentiam, & poenitentes illam adimplere tenentur. Vid. D. Thom. in 4. dist. 19. & alii apud Castel in 4. dist. 16. q. 9. & dist. 20. q. 14. Salmantic. Scholastici tom. 12. part. 2. tract. 24. disput. 11. dub. 1. §. 1. pag. 423. Gotti tract. 9. q. 9. dub. 2. §. 3. Berti lib. 34. part. 2. cap. 10. prop. 2. & cap. 12. Juueni tom. 3. dissert. 6. quæst. 6. cap. 1. art. 2. & cap. 6. art. 2. pag. 325. Colletus, & alii.

VI. Non semper dimissa culpa quo ad reatum poenitentiae aternæ, dimittitur poena temporalis. Vid. D. Thomas in 4. dist. 19. q. 1. art. 1. & 3. part. q. 86. art. 4. aliquique apud Castel in 4. dist. 20. q. 10. Estius in 4. dist. 13. §. 7. pag. 204. Berti lib. 34. part. 2. cap. 10. Gotti tom. 3. tract. 14. q. 3. de Purgatorio dub. 1. §. 3. & tom. 1. de vera Ecclesia art. 10. Juueni tom. 3. disput. 6. quæst. 6. cap. 1. art. 1. Chignoli part. 3. tom. 6. art. 6. prop. 1. pag. 189.

VII. Conveniens fuit Christum statuisse peccatores post baptismum lapsos teneri ad satisfactionem. Vid. Berti lib. 34. part. 2. cap. 10. prop. 3.

VIII. Oportet poenitentes per opera penitentia satisfacere. Vid. D. Thom. in Suppl. q. 15. art. 1. Collet tom. 6. part. 2. cap. 6. art. 2. concl. 1. num. 57. pag. 508.

IX. Homo existens in gratia potest pro alio satisfacere quantum ad solutionem debiti, non tamen potest poenitentis propria auctoritate substituere sibi alium, qui loco ipsius poenitentiam impletat. Vid. D. Thomas in Suppl. q. 13. art. 2. & Auctores super thesim 15. damnatam ab Alexandro VII.

X. Poenitentia publica olim in Ecclesia observari solita non semper erat Sacramentalis, sed ante absolutionem, imo & ante baptismum aliquando agebatur. Vid. Gotti tom. 3. tract. 9. q. 10. dub. 1.

XI. Tria tantum peccatorum genera per publicam, seu luctuosam poenitentiam regulariter expiabantur, Nempe lapsus in Idololatriam, homicidium, & adulterium. Vid. Gotti q. 10. dub. 2. §. 2. Berti lib. 34. cap. 13. §. 13.

XII. Poenitentia publica non solum pro peccatis publicis, sed aliquando etiam pro occultis imponebatur; an autem pro istis imponeretur ex vi Canonum, vel aliunde, problema sit. Pro affirmante Vid. Morinus, Arnaldus, Thomassinus, Petavius, Natalis, Juennin, Witasse, & alii. Pro negante, Gotti supra citatus,

tus , Berti cap. 13. maxime §. 11. & 12. Josephus Biner in Thesauro Theologico tom. 12. opusc. 11. §. 3. pag. 182. Colletus tom. 6. part. 2. cap. 6. art. 4. concl. 2. num. 136. pag. 591. Sirmondus, Tournely, & alii.

XIII. Ersi nunc temporis Ecclesia non servet morem antiquum injungendi poenitentiam publicam , debent tamen confessari habere notitiam Canonum poenitentialium , eisque aliquantulum conformari , ne nimis laxent habenas . Vid. Benedictus XIV. lib. 7. de Synodo cap. 62. Concina tom. 9. lib. 1. diss. 5. cap. 3. §. 3. & cap. 6. q. 3. num. 3. pag. 230. Berti lib. 34. part. 2. cap. 11. §. 2. Ledruin tom. 2. lib. 6. quæst. 6. cap. 2. pag. 146. & plurimi alii.

XIV. Satisfactio Sacramentalis , quæ imponitur à Confessario post absolutionem implenda , nec Christi legi , nec naturæ rei , nec Ecclesiæ ordinationi adversatur , imo ipsis conformis est . Vid. Auctores in theses 16. 17. & 18. damnatas ab Alexandro VIII. Collet tom. 6. part. 2. cap. art. 3. conclusion. 5. num. 156. pag. 533. Ledruin tom. 2. lib. 6. quæst. 6. cap. 2. §. 4. qla. 13. pag. 155. Concina tom. 9. lib. 2. dissert. 3. cap. 8. pag. 399.

Ex §. 72. ad 79. & ultimum.

I. Conclusio : Opera fidelium satisfactoria vim habent ex meritis Christi : unde satisfactione Sacramentali non obscurantur Christi merita , sed potius illustrantur . Vid. Ledruin tom. 2. lib. 6. q. 6. cap. 1. §. 1. ostend. 2. pag. 135.

II. Opera nequeunt esse meritoria , neque satisfactoria , nisi elicantur ab homine existente in gratia . Vid. D. Thom. 1. 2. q. 114. art. 2. Contenson lib. 7. diss. 5. cap. 2. Ferrer tom. 3. tract. 5. disp. 1. dub. 1. pag. 298. Concina tom. 9. lib. 1. dissert. 5. cap. 2. q. 2. num. 3.

III. Opus bonum in statu mortalis peccati ex actuali-

lis gratis auxilio factum , satisfactorium est , non quidem de condigno , sed de congruo saltem latius sumto . Vid. Collet tom. 6. part. 2. cap. 6. art. 2. concl. 2. num. 68. pag. 511. Ledruin tom. 2. lib. 6. quæst. 6. cap. 1. §. 3. qla. 4. pag. 139.

IV. Satisfactio sacramentalis in actu exercito , ex opere operato gratiam confert , & poenam temporalem remittit , magis , aut minus , tum pro gradu operis , tum pro satisfaciens dispositione . Vid. Gonetus tom. 5. tract. 5. disp. 13. num. 35. Collet tom. 6. part. 2. cap. 6. art. 5. concl. 1. & 2. pag. 558. & seq. aliisque apud Castel in 4. dist. 20. q. 10.

V. Ad satisfactionem requiritur opus poenale . Vid. concil. 8. ex §. 62. ad 71.

VI. Opera satisfactoria recte reducuntur ad tria , ad orationem scilicet , jejunium , & eleemosynam . Vid. D. Thomas in Suppl. q. 15. art. 3. Clericatus decisione 4. de poenitentia , & alii passim.

VII. Labores , poenæ , calamitates , & quæcumque nos afflidunt , etsi naturaliter , aut à Deo proveniant , ad satisfactionem deseruntur , si libenti animo sustineantur . Vid. D. Thomas ibid. art. 2. Concina tom. 9. lib. 1. diss. 5. cap. 1. quæst. 3. num. 10. & sequent. pag. 209. Ledruin tom. 2. lib. 6. quæst. 6. cap. 1. §. 1. ostenditur 3. pag. 135. & §. 3. qla. 6. pag. 140. Clericatus decis. 7. de poenit. num. 3.

VIII. Potest aliquis pro alio satisfacere , non vero conteri , aut confiteri . Vid. D. Thomas in Supplement. q. 13. art. 2.

IX. Poenitentia medicinalis nequit ab alio exequi , quam ab ipso poenitente . Vid. D. Thomas ibid. Gott. tom. 3. tract. 9. q. 9. dub. 1. §. 3.

X. Confessarius negare debet absolutionem poenitenti , qui famam , aut aliud restituere tenetur , & non restituit , dummodo possit . Vid. Pontas verbo *Absolutio casu 22. & 28.* Concina , Cuniliati , & alii.

XI. Confessarius non semper debet adhibere fidem poenitenti promittenti restituere, vel occasionem proximam vitare, vel alia hujusmodi. Vid. Pontas verbo *Absolutio*, casu 13. aliquie super thesim 60. damnatam ab Innocentio XI.

XII. Confessarius nequit injungere poenitentiam leuem pro gravibus culpis, etiam intuitu, vel occasione lucrandi jubileum, vel indulgentiam; sed parem criminis, prudenter tamen, & omnibus mature persensis. Vid. Pontas verbo *Penitentia injusta* casu 2. Collet tom. 6. part. 2. cap. 6. art. 3. concl. 3. num. 118. pag. 521. Concina tom. 9. lib. 1. diss. 5. cap. 9. q. 1. & 2. pag. 238. & cap. 11. §. 3. pag. 257.

XIII. Etsi nunc temporis mitigata sit disciplina Ecclesiae, debent tamen Confessarii Canones poenitentiales inspicere, ac poenitentibus patefacere quam graviter olim punirentur peccata, ut inde cauiores fiant, & injunctam sibi poenitentiam libentius amplectantur. Vid. concl. 13. ex §. 62. ad 71.

XIV. Peccata publica nunc temporis etiam expienda sunt poenitentia publica. Vid. Concina tom. 9. lib. 1. dissert. 5. cap. 5. Ledruin tom. 2. lib. 6. q. 6. cap. 7. §. 4. qla. 3. pag. 152.

Caput sextum de Sacramento Extremæ Unctionis habet 16. paragraphos.

Ex §. 1. ad 5.

I. Conclusio: Mortis meditatio sæpe à Parochi est proponenda fidelibus, maxime in explicatione Sacramenti Unctionis. Vid. Interpretes Scriptura ad caput 7. Ecclesiastici vers. ultim. Drexelius in Prodromo æternitatis mortis nuntio tom. 1. pag. 33. aliquie Auctores Mystici.

II. Sacramentum infirmis graviter decumbentibus
post

post Viaticum nunc dari solitum, merito Extrema unctionis nominatur. Vid. Clericatus tom. 1. decis. 61. Ledruin tom. 2. lib. 7. quæst. 1. cap. 3. pag. 201. & alii.

III. Extrema unctionis, qua Ecclesia ungit infirmos in mortis periculo constitutos, est verum nova legis Sacramentum. Vid. D. Thomas in Supplement. q. 29. art. 1. aliquie Theologi in 4. dist. 23. Et ex recentioribus, Juenin tom. 3. dissert. 7. q. 2. cap. 2. art. 1. & 2. Clericatus tom. 1. decis. 62. Gotti tom. 3. tract. 11. q. 1. dub. 1. §. 2. Berti lib. 35. cap. 1. Selvagius lib. 3. cap. 13. §. 1. Collet tom. 6. part. 2. tract. de unct. cap. 1. num. 17. Ledruin tom. 2. lib. 7. q. 1. cap. 1. pag. 190. Boucat tom. 6. part. 2. diss. 5. art. unico pag. 538. alii.

IV. Extrema unctionis, licet quinque sensibus adhibetur, est unum tantummodo Sacramentum. Vid. Div. Thom. in Suppl. q. 29. art. 2. Berti lib. 35. cap. 5. thesi 7. Madalena tom. 2. tract. 5. quæst. 1. art. 2. num. 944. pag. 496.

V. Probabilius videtur unctionem quinque sensuum non esse de essentia, sed solum de integritate Sacramenti unctionis. Vid. Sylvius in Supplement. Div. Thomæ q. 32. art. 6. quæritur 2. pag. 133. Contensonii continuator lib. 11. part. 4. dissert. 1. cap. 1. Gotti tract. 11. quæst. 1. dub. 2. §. 2. num. 16. Bened. XIV. lib. 7. de Synodo cap. 18. num. 2. & 3.

VI. Materia remota Sacramenti unctionis est oleum olivarum ab Episcopo benedictum. Vid. D. Thomas in 4. dist. 23. quæst. 5. art. 1. & in Suppl. q. 29. art. 4. & seq. aliquie apud Castel in 4. dist. 23. quæst. 2. Gotti tract. 11. q. 2. dub. 2. Benedict. XVI. lib. 7. de Synodo cap. 16. Ledruin tom. 2. lib. 7. quæst. 2. cap. 1. §. 1. & 2. pag. 202. Clericat. tom. 1. decis. 64.

VII. Unctio sensuum infirmorum à Sacerdote peracta, est materia proxima Sacramenti unctionis. Vid. Gotti ibidem dub. 2. §. 2. num. 13. & alii.

Ex §. 6. ad 10.

I. Conclusio: Forma Sacramenti unctionis deprecatoris verbis est proferenda. Vid. D. Thomas in 4. dist. 23. q. 1. art. 2. & in Supplement. quest. 29. art. 8. aliquie apud Castel in 4. dist. 23. quest. 3. Ex recentioribus Gotti tract. 11. quest. 1. dub. 3. num. 7. Berti lib. 35. cap. 6. prop. 3. Benedict. XIV. lib. 7. de Synodo cap. 17. Clericatus tom. 1. decis. 68. n. 7.

II. Probabilis est validum esse Sacramentum unctionis cum forma indicativa. Vid. Gotti ubi supra n. 10. Berti cap. 6. proposit. 2. Benedict. XIV. ibid.

III. In administratione Sacramenti unctionis adhibendas sunt preces necessitatee praecepti. Vid. Continuator Contensonii tom. 4. lib. 11. part. 4. dissert. 1. cap. 1. spec. 3. Clericatus tom. 1. decis. 74. n. 20.

IV. Sacramentum unctionis fuit immediate institutum à Christo, probabilitus post resurrectionem, Joan. 20. Vid. D. Thomas in 4. dist. 23. quest. 1. art. 1. & in Suppl. q. 29. art. 3. aliquie apud Castel in 4. dist. 23. q. 1. Berti lib. 35. cap. 3. Marchantius in Candelabro mystico tract. 6. lect. 1. prop. 2. Ledruin tom. 2. lib. 7. quest. 4. cap. 1. §. 1. & 2. pag. 117. Clericatus tom. 1. decis. 63. alii.

V. Sacramentum unctionis solis conferri potest infirmis, non vero sanis. Vid. D. Thomas in 4. dist. 23. quest. 3. art. 2. & in Suppl. q. 32. art. 1. & 2. aliquie apud Castel in 4. dist. 23. q. 7. Gotti q. 4. dub. 1. §. 2. Berti lib. 35. cap. 9. Collet tom. 6. part. 2. cap. 5. n. 10. Ledruin tom. 2. lib. 7. quest. 5. cap. 1. §. 1. Benedict. XIV. lib. 7. de Synodo Diocesana cap. 20. Clericatus decis. 79. ubi n. 15. docet unctionem à Græcis collatam sanis non esse Sacramentalem.

VI. Non omnibus infirmis, sed solum graviter decumbentibus administranda est extrema unctione; non tamen expectandus est ultimus vita periodus, sed dum ad-

Conclusionum.

393

adhuc sensus, & cognitio vigent. Vid. D. Thomas in Suppl. quest. 32. art. 2. Gotti ubi supra dub. 2. §. 2. Ledruin ibid. Benedic. XIV. lib. 7. de Synodo cap. 22. Clericatus decis. 74. n. 34.

VII. Nec pueri ante usum rationis, nec perpetuo amantes, nec qui post baptismum actualiter non peccarunt, Sacramentum unctionis recipere possunt. Vid. D. Thomas in Suppl. q. 32. art. 3. Madalena tom. 2. pag. 505. num. 964. Gotti, & alii.

VIII. In administratione Sacramenti unctionis, quinque sensuum organa inungiri debent, saltem ex necessitatee praecepti. Vid. D. Thomas in 4. dist. 23. q. 2. art. 7. & in Suppl. quest. 32. art. 6. aliquie apud Castel in 4. dist. 23. quest. 5. Gotti quest. 1. dub. 2. §. 2. num. 14. Berti lib. 35. cap. 5.

Ex §. 11. ad 16. & ultimum.

I. Conclusio: Sacramentum unctionis potest plures iterari, dum idem subjectum post aliquod tempus in eodem periculo reperitur. Vid. D. Thomas in Suppl. quest. 33. art. 1. Gotti quest. 2. dub. 2. §. 1. Berti lib. 35. cap. 11. q. 5.

II. Extrema unctione conferri debet post paenitentiam, & viaticum, licet olim ante viaticum conferretur. Vid. Bened. XIV. lib. 7. de Synodo cap. 23. Berti lib. 35. cap. 11. q. 4.

III. Extrema unctione recipi debet in statu gratiæ saltem existimatæ: unde infirmus, si possit, prius confiteri tenetur. Vid. Gotti quest. 4. dub. 3. §. 2. num. 7. Clericatus decis. 80. num. 1. & 2.

IV. Extrema unctione, saltem sub conditione, deneganda non est fideli sensibus destituto, nisi in actuali peccato correpto. Vid. Benedict. XIV. lib. 7. de Synodo cap. 22. Colletus, Concina, & plures alii.

V. Soli Sacerdotes sunt ministri Sacramenti unctionis. Vid. D. Thomas in 4. dist. 23. q. 2. art. 1. aliquie Tom. II.

Ddd apud

apud Castel ibid. q. 6. Clericatus decis. 69. Gotti q. 4. dub. 1. §. 1. Madalena tom. 2. pag. 506. Bened. XIV. lib. 7. de Synodo cap. 19. Ledruin tom. 2. lib. 7. q. 4. cap. 2. §. 1. aliique cum D. Thom. in Supp. q. 31. art. 1. & seqq.

VI. Solus Parochus loci ubi jacet infirmus, vel alius Sacerdos à Parocho delegatus potest licite administrare Sacramentum unctionis, nisi in casu necessitatis. Vid. Bened. XIV. loco supra cit. n. 7. Pontas verbo *Extrema unctione*, casu 16. Gotti, Clericatus, & ali.

VII. Nullo praecepto plures Sacerdotes sunt necessarii ad eundem infirmum ungendum, licet in Ecclesia Graeca septem adhibeantur, & in Latina olim etiam plures adhiberentur. Vid. Gotti q. 3. dub. 2. §. 2. Benedictus XIV. loco sup. cit. Ledruin lib. 7. q. 4. cap. 2. §. 2. & ali.

VIII. Primarius, & principalis effectus Sacramenti unctionis non est remissio peccatorum etiam venialium, quo ad culpam; sed gratia roborans animam contra debilitates ex peccato relictas, licet ex consequenti culpa etiam remittatur. Vid. D. Thomas in 4. dist. 23. quest. 2. art. 1. & in Suppl. q. 30. art. 1. & 2. aliique apud Castel in 4. dist. 23. quest. 4. Madalena tom. 2. tract. 5. q. 1. art. 4. num. 950. pag. 499. & num. 954. Solvens objectionem ex Catechismo, Gotti, Billuart, ali.

IX. Sanitas corporis, si expediatur, & alleviatio infirmi contra timorem mortis, & insidias diaboli, sunt etiam effectus Sacramenti unctionis. Vid. supra citati, Berti lib. 35. cap. 10. Clericatus decis. 82. & ali.

X. Parochi tenentur etiam tempore pestis Sacram unctionem fidelibus administrare. Vid. Marchantius in Candelabro mystico tract. 6. lect. 3. circa medium pag. 524. Pontas verbo *Parochus* casu 4. Berti lib. 35. cap. 11. quæst. 2. Clericatus decis. 71. num. 9. ubi plures pro hac opinione citat, licet ipse num. 18. cum aliis alter opinetur. Vid. etiam ipse decisione 72. num. 13.

ubi

ubi docet simplices Sacerdotes in casu necessitatis tene-
ri hoc Sacramentum conferre infirmo qui confiteri non
potuit, & morti proximus est.

XI. Infirmi graviter decumbentes tenentur sumere Sacramentum unctionis. Vid. Cartier tom. 4. tract. 6. cap. 4. §. 2. num. 69. Concinna tom. 10. dissert. 1. cap. 4. num. 7. Ledruin tom. 2. lib. 7. quæst. 5. cap. 2. Cle-
ricatus decis. 81. num. 1. & seq.

XII. Extrema unctione differenda non est usque ad ultimum infirmi agonem. Vid. Concl. 6. ex §. 6. ad 10.

Caput septimum de *Sacramento Ordinis*
habet 34. paragraphos.

Ex §. 1. ad 9.

I. Conclusio: Sacramentum Ordinis est Ecclesiæ simpliciter necessarium. Vid. D. Thomas 3. part. q. 63. art. 4. & in Supplement. quæst. 34. art. 1. aliique agen-
tes de necessitate Sacramentorum. Gotti tom. 3. tract.
12. q. 1. dub. 1. §. 2. & ali.

II. Ad licite recipiendos ordines necessaria est Dei
vocatio. Vid. Concinna tom. 10. dissert. 2. cap. 7. §. 2.
pag. 27. Colletus tom. 3. part. 1. art. 1. Cartier tom. 4.
tract. 7. part. 3. cap. 1. §. 2. num. 284. pag. 131. Le-
druin tom. 2. lib. 8. q. 9. cap. 2. §. 1. pag. 315. ali.

III. Episcopus nequit licite ordinare nec quidem ne-
cessitatis prætextu, quos judicat divina vocazione carere.
Vid. D. Thomas in Supplement. q. 36. art. 4. Pontas
verbo *Ordo*, casu 22. Concinna tom. 10. lib. 1. diss. 2.
cap. 10. q. 4. n. 12. pag. 41. Clericat. decis. 40. n. 22.

IV. Licitum est Deo, ac Ecclesiæ servire intuitu
mercedis. Vid. D. Thomas 2. 2. q. 17. art. 7. aliique
in theses 10. & 13. damnatas ab Alexand. VIII.

V. Qui sufficiens habent patrimonium, possunt eo
ad victimum non uti, & vivere ex bonis Ecclesiasticis.

Ddd 2

Vid.

Vid. Collet tom. 3. part. 1. cap. 1. art. 3. sect. 3. concl. 2. pag. 44. Oppositum tenet Van-Espen tom. 3. part. 2. sect. 4. tit. 1. de peculio Clericorum cap. 5. pag. 198.

VI. Ecclesiastici non sunt veri domini bonorum Ecclesiae. Vid. Concina tom. 2. dissert. 6. cap. 8. Cuniliati tom. 1. tract. 4. cap. 12. §. 6. n. 5. & seq. pag. 237. Collet ubi supra , & alii plures contra plurimos alios , quos sequitur Billuart tom. 2. tract. de justitia & jure dissert. 3. art. 5. pag. mihi 222. & in compendio , monito ad Concinam. Vid. Praelect. 21. pag. 277. in calce litt. (B).

VII. Episcopis sunt presbyteris superioris iure divino. Vid. D. Thomas in Suppl. q. 40. art. 4. Gotti tract. 12. q. 5. dub. 1. §. 2. & alii.

VIII. Potestas ordinis non distinguitur adæquate à potestate jurisdictionis. Vid. Madalena tom. 2. tract. 4. q. 4. art. 1. n. 840. pag. 450. Gotti tom. 3. tract. 9. q. 7. dub. 2. §. 2. n. 7.

IX. Sacerdotes novæ legis vere peccatores absolvunt , & non solum absolutos declarant. Vid. Div. Thomas 3. part. q. 80. art. 3. Berti lib. 34. part. 2. cap. 7. proposit. 2. Tournely tom. 9. quæst. 2. art. 2. & alii agentes de poenitentia.

X. In Ecclesia esse debet Ordo , seu ordinatio distincta ab ordine laicorum. Vid. Serry tom. 4. praelect. 5. & 6. de Sacramentis à pag. 184. Tournely tom. 10. q. 1. pag. 4. Gotti tom. 3. tract. 12. q. 1. dub. 1. §. 2. n. 4.

Ex §. 10. ad 19.

I. Conclusio: Ordo est verum novæ legis Sacramentum. Vid. D. Thomas in 4. dist. 24. q. 1. art. 1. & in Suppl. q. 34. art. 3. aliquie apud Castel in 4. dist. 24. q. 1. Ex recentioribus Ledruin tom. 2. lib. 8. quæst. 1. §. 1. pag. 237. Gotti tom. 3. tract. 12. quæst. 1. dub. 2. §. 2. pag. 331. Berti lib. 36. cap. 1. Juenin , Clericatus , Boucat , Tournely , Colletus , Concina , Billuart , Chignoli , &c.

II. In Ecclesia jam ab initio septem sunt ordines Ecclesiastici. Vid. D. Thomas in Supplement. q. 37. art. 2. Ledruin tom. 2. lib. 8. q. 2. cap. 1. §. 1. pag. 241. Gotti tom. 3. tract. 12. q. 4. dub. 1. §. 2. Berti lib. 36. cap. 2. §. 1. Clericatus decision. 3. de Ordine. Tournely tom. 10. q. 6. art. 1. pag. 166.

III. Ordinandis conferri debet prima tonsura , quæ recte formatur in modum corona. Vid. D. Thomas in Suppl. q. 40. art. 1. Ledruin tom. 2. lib. 8. part. 2. sect. 1. §. 7. & 8. pag. 321. Berti lib. 36. cap. 3. in principio. Clericatus decis. 10. Chignoli part. 3. tom. 8. art. 3. §. 1. pag. 139.

IV. Prima tonsura non est proprie Ordo. D. Thom. in Suppl. q. 40. art. 2. Berti ubi supra cap. 3. Clericatus decis. 11.

V. Probabile est omnes & singulos ordines etiam minores esse Sacramentum. Vid. D. Thomas in 4. dist. 24. q. 2. aliique apud Castel ibidem. Berti lib. 36. cap. 4. proposit. 2. & alii citati à Benedicto XIV. lib. 7. de Synodo cap. 24. num. 3. Clericatus decis. 6. n. 25.

VI. Dantur veri energumeni , ad quos sanandos ordinantur Exorcistæ. Vid. differentia inter energumenum , obsessum , possesum , aliasque dæmoniacorum species. Apud Pontan verbo *Energumenus* , Clericatum , dicit. 19. & alios. Consultantur etiam Gervasi Pisurni Ord. Minimurum Enchiridion exorcisticum Genuæ editum anno 1667. Gaspar Schottus in physico curiosa lib. 4. Fridericus Hoffman in dissip. physico medica curiosa de diaboli potentia in corpora , pag. 121. opusculorum edit. Veneta anni 1738. Paulus Zacchias , Feyjoo , & alii.

NOTA : De materia , forma , & officiis minorum ordinum , atque Subdiaconatus agunt Gotti tom. 3. tract. 12. q. 8. dub. 2. §. 1. & 2. Berti lib. 36. cap. 5. Natalis Alexander , Clericatus , & alii , quos consulere quisque poterit.

Ex §. 20. ad 28.

I. Conclusio: Diaconatus est verum Sacramentum. Vid. Ledruin tom. 2. lib. 8. part. 2. sect. 4. §. 2. pag. 354. Gotti tom. 3. tract. 12. q. 7. dub. 1. Berti lib. 36. cap. 6. prop. 2. Clericatus decis. 29. Chignoli part. 3. tom. 8. art. 3. §. 3. pag. 156. & seq.

II. Materia essentialis, & adaequata Diaconatus coalescit ex impositione manus dexteræ Episcopi super caput ordinandi, & ex traditione libri Evangeliorum. Vid. Gotti ibid. quest. 7. dub. 2. & alii.

III. Presbyteratus, seu Sacerdotium est verus ordo, & Sacramentum novæ legis. Vid. Gotti tom. 3. tract. 12. q. 6. dub. 1. §. 2. Berti lib. 36. cap. 8. prop. 1. Clericatus decisio. 32.

IV. Satis probabile est materiam adequatam ordinacionis Presbyteratus esse primam impositionem manuum, & simul traditionem calicis cum vino, & patenæ cum hostia. Vid. D. Thomas in Suppl. quest. 37. art. 5. aliquie apud Castel in 4. dist. 24. quest. 4. Gotti tom. 3. tract. 12. quest. 6. dub. 2. §. 2. num. 5. Contrarium tenet Ledruin tom. 2. lib. 8. part. 2. q. 5. §. 2. assert. 5. pag. 362. docens solum consistere in secunda manuum impositione.

V. Dogma fidei est dari externum Sacerdotium, praeter internum. Vid. concl. 10. ex §. 1. ad 9.

VI. Necessaria est Ecclesiastica Hierarchia, ad quam pertinet ut non unus sit Sacerdotum gradus, licet tantum sit unus presbyteratus ordo. Vid. Rieger tom. 1. jurisprud. Ecclesiast. part. 1. cap. 2. §. 51. & seq. à pag. 105. Roselli in compendio Natalis Alexand. tom. 2. lib. 2. tract. 9. cap. 2. pag. 90. Tournely tom. 10. præfat. & q. 1. de ordine, aliquie complures cum D. Thomas in Supplement. q. 37. art. 1.

VII. Episcopi sunt presbyteris superiores. Vid. D. Thomas in Supplement.

Thomas in Supplement. q. 40. art. 4. Gotti tract. 12. q. 5. dub. 1. Berti lib. 36. cap. 11.

VIII. Episcopatus non est ordinis Sacramentum distinctum à presbyteratu. Vid. D. Thom. in Supplement. quest. 40. art. 5. D. Bonaventura in 4. dist. 24. part. 2. art. 2. q. 3. aliquie apud Castellum ibid. q. 3. Gonet disp. 4. de ordine art. 2. §. 1. Capisuccius controv. 28. q. 1. §. 2. pag. 823. Joannes à S. Thoma tom. 1. pag. 167. Bernardus Maria de Rubelis dissert. 27. art. 4. in opera D. Thomæ: Ferrer tom. 4. tract. 8. disp. 2. dub. 2. concl. 3. num. 871. pag. 435. At vero Gotti tract. 12. q. 5. dub. 2. §. 1. Berti lib. 36. cap. 9. Ledruin tom. 2. lib. 8. part. 2. sect. 6. §. 5. pag. 384. & alii oppositum opinantur.

IX. Summus Pontifex jure divino est supra Episcopos. Vid. Gotti tract. 12. q. 5. dub. 5. §. 1.

Ex §. 29. ad 34. & ultimum.

I. Conclusio: Solus Episcopus est minister ordinarius Sacramenti ordinis. Vid. Div. Thom. in Suppl. q. 38. art. 1. aliquie apud Castel in 4. dist. 25. q. 1. Gotti tract. 12. q. 2. dub. 1. Tournely tom. 10. q. 4. art. 2. concl. 1. pag. 55. alii.

II. Episcopi heretici, schismatici, & excommunicati valide conferunt ordines. Vid. D. Thomas in Suppl. q. 38. art. 2. aliquie apud Castel in 4. dist. 25. q. 3. Gotti tract. 12. q. 2. dub. 2. Berti lib. 36. cap. 14. & 15. Ledruin tom. 2. lib. 8. part. 1. q. 6. cap. 4. §. 1. pag. 271. Tournely tom. 10. quest. 5. art. 1. pag. 127.

III. Simplex Sacerdos ex dispensatione Summi Pontificis potest esse minister extraordinarius ordinum minorum, ac Subdiaconatus, non vero diaconatus, & Sacerdotii. Vid. D. Thomas in 4. dist. 25. q. 1. art. 1. aliquie apud Castel ibid. q. 2. Gotti tract. 12. quest. 2. dub. 4. Berti lib. 36. cap. 13. §. 3.

IV. Ad recipiendos lictè ordines requiritur probitas, atque scientia. Vid. D. Thomas in Suppl. q. 36. art.

art. 1. & 2. Ledruin tom. 2. lib. 8. q. 9. cap. 2. §. 2.
pag. 316. Concinia tom. 10. lib. 1. diss. 2. cap. 10. q.
2. & 3. pag. 39. & alii passim.

V. Nec baptismo parentes, neque feminæ possunt
valide ordinari. Vid. D. Thomas in Suppl. q. 39. art.
2. aliisque apud Castel in 4. dist. 24. quæst. 5. & dist.
25. q. 4. Gotti tract. 12. q. 3. dub. 1. & 2. Berti lib.
36. cap. 16. Clericatus decis. 40. Tournely tom. 10. q.
4. art. 4. pag. 80. & 87. & alii.

VI. Adeo absurdâ est fabula Joannæ Papissæ, ut ab
hæreticis cordatoribus etiam exsuffletur. Vid. Gaspar
Schottus in Physica curiosa part. 1. lib. 3. de mirabili-
bus hominum cap. 18. à pag. 423. usque ad 436. Nata-
lis Alexander tom. 6. dissert. 3. in sac. 9. & 10. à pag.
331. usque ad 337. edit. Venetiæ anni 1776. Petrus An-
natus in apparatus tom. 2. lib. 6. art. 12. pag. 274.
Tournely tom. 10. q. 4. art. 4. pag. 89. Ledruin tom. 2.
lib. 8. part. 1. q. 8. ad inst. 5. pag. 298. aliquæ sexcenti.

VII. Pueris, amentibus, & energumenis Sacramen-
tum ordinis conferri valide potest, non vero licite. Vid.
D. Thomas in Suppl. quæst. 39. art. 2. Gotti ubi supra.
Berti ibid. proposit. 3. oppositum probabilius opinatur
Tournely tom. 10. q. 4. art. 4. pag. 82. dicens nec qui-
dem valide illis conferri ordines.

VIII. Non valet ordo collatus invitî, & omnino
reluctantibus. Vid. Berti cap. 16. prop. 4. Tournely
ibid. pag. 86. alii.

IX. Sacramentum ordinis confert gratiam, & cha-
racterem imprimit. Vid. D. Thomas in Suppl. q. 35.
art. 1. & 2. Gotti tract. 12. q. 3. dub. 3. & alii passim.

X. Numquam reiteratum est ordinis Sacramentum
à legitimo ministro sub præscripta forma collatum. Vid.
Selvagius lib. 3. antiquit. Ecclesiast. cap. 14. in appen-
dice a pag. 145. ubi Morini opinionem impugnat, &
§. 3. oppositis argumentis recte respondet.

Caput octavum de Sacramento Matrimonii
habet 34 paragraphos.

Ex §. 1. ad 8.

I. **Conclusio:** Parochi tenentur sedulo explicare fi-
delibus doctrinam Sacramenti Matrimonii. Vid. Mar-
chantius in Candelabro mystico tract. 8. per totum.
Nicolaus Tourneux in institutionibus Christianis de Sa-
cramento matrimonii, & Gallico in Hispanum sermonem
à quadam nobilissima femina versis, & Barcinone in
lucem editis anno 1774. directione, ac epistola in
fronte præfixa. Illustrissimi Josephi Clementi tunc Epi-
scopi Barcinonensis. Aliisque agentes de obligationibus
Parochorum à nobis alibi memorati.

II. **Conjunctio,** qua mas & femina prolis generan-
dæ, fovendæ, ac educandæ causa, indissolubili vinculo
uniuntur, recte dicitur *Matrimonium, conjugium,
consortium, nuptiae*. Vid. D. Bonavent. in 4. dist. 27.
art. 1. q. 2. D. Thomas ibid. & in Supplement. q. 44.
art. 2. Serry tom. 5. prælect. 1. de matrim. pag. 63. Le-
druin tom. 2. lib. 9. q. 1. in principio. Clericat. decis.
1. de Matrim. Vinnius ad §. 1. tituli 9. Tournely,
Collet, Gotti, Berti, alii.

III. **Virginitas, & continentia viduæ perfectione**
est matrimonio. Vid. D. Thomas 2. 2. quæst. 152. art.
4. & in Suppl. quæst. 96. art. 5. & alibi. Sotus in 4.
dist. 30. q. 2. art. 1. præsertim pag. 180. col. 2. & alii
apud Castel in 4. dist. 23. q. 7. Ambrosius Cathari-
nus in opusculo de cœlibatu contra Erasmus. Gotti
de vera Ecclesia contra Picenium. Ledruin tom. 2. lib.
9. q. 2. cap. 3. pag. 424.

IV. **Matrimonium licitum est, & honestum.** Vid.
Ledruin tom. 2. lib. 9. q. 2. cap. 1. pag. 413. Gotti
tom. 3. tract. 13. q. 1. dub. 1. §. 1. pag. 529. Berti
tom. II.